La guerra de la sorra i els danys col·laterals

EL MARGE LLARG

VINYET PANYELLA
@vinyetp

L'endèmica manca de sorra a les platges de Sitges ha deixat al nu alguns dels debats que cíclicament planen per la vila, enfront dels quals no només no hi ha acords, sinó que sembla que tot es limiti a passar el dia i empènyer l'any, sense acarar els temes de fons ni de forma. La pandèmia ha agreujat encara més la sensació de manca de projecte de futur i els debats que s'esdevenen són sectoritzats i obertament confrontats. La manca de sorra és, es vulgui o no, un dels problemes que afecta la identitat turística de Sitges, la seva realitat, la seva estratègia i el seu futur.

Una de les coses que més em sorprèn és que per bé que fa fet? Doncs en lloc de compensar la pèrdua de les platges sitgetanes se n'ha anat a altres poblacions. S'ha perdut a canvi de res, per la pura i mera resistència de no veure la draga abocant sorra a les nostres platges, mentre que s'ha estat passejant amunt i avall portant la sorra sobrera dels ports allà on l'han volguda.

Un grup escolar a la platja de Sitges el passat dilluns. (FRÈIA BERG, 2021)

La pandèmia ha agreujat més la sensació de manca de projecte de futur

Sembla que enguany es parla d'admetre que la sorra dels ports sitgetans es quedi al terme municipal, però continuem sense una solució definitiva. Passarem el dia, la temporada i l'any i en tornarem a parlar. I és lamentable perquè el respecte al medi ambient és compatible amb la voluntat de garantir les platges equilibrades i proporcionades

anys que se sent parlar del moviment de les platges, com si la mar i la sorra anessin jugant al gat i la rata, ara t'empaito i ara m'amago, no hi ha damunt de la taula cap projecte consensuat per posar-hi remei. No sé quants viatges porten fets a Madrid, on hi ha les competències corresponents, els regidors i els alcaldes dels darrers cinc o deu consistoris que han passat per la Casa Gran, ni quantes visites de ministres, consellers, subsecretaris, directors generals i enginyers han passat revista de la Ribera, el Passeig Marítim i la Platja de Sant Sebastià. El cert és que ara com ara, que se sàpiga, no hi ha cap projecte en ferm ni amb calendari que garanteixi l'estabilització i, a poder ser, el creixement raonable de la sorra sitgetana.

La solució fàcil ha estat la draga que cíclicament es passeja per la mar de Sitges i vil·les costaneres traginant sorra. La draga ha garantit, temporada rere temporada, un cabal suficient per tal que les platges complissin la seva finalitat d'acollir banyistes de tota mena. Fins que des d'uns anys ençà ha estat contundentment contestada per persones i

Dragar continuament la costa s'ha demostrat que és nefast des del punt de vista ambiental

entitats preocupades pel respecte al medi natural i el fons marí, sotmès no només a la brutícia de les deixalles sinó també a les esgarrapades de la draga que perjudica l'ecosistema i les espècies. L'oposició a la draga ha estat, els darrers mesos, dràstica i ha constituït una de les ensenyes de diverses forces polítiques i socials. Res a dir, ben al contrari, perquè el perjudici de dragar sistemàticament la costa s'ha demostrat que és nefast des del punt de vista de la preservació mediambiental i de la biodiversitat. Però no s'han buscat alternatives.

Altrament, dragar la bocana dels ports del terme municipal és una operació regular i necessària per tal d'impedir que la sorra s'acumuli obstaculitzant el pas de les embarcacions. De la sorra que surt de les bocanes dels nostres ports, ¿què se n'ha a la mida de la vila, tenint en compte que són platges urbanes i que el paisatge mereix un respecte perquè és patrimoni.

La guerra de la sorra provoca danys col·laterals que no són precisament menors, perquè les platges, a més de zones de lleure, són font d'activitat econòmica per a un sector de l'empresariat turístic local i que es tradueix en llocs de treball i economia de serveis. Hi ha hagut temporades que gràcies a això hem gaudit de moltes banderes blaves; aquest és un dels distintius de valor afegit de l'oferta turística de Sitges que no ens podem permetre el luxe d'anar perdent.

La solució de la guerra de la sorra hauria de venir per mitjà d'una pau pactada en el marc d'un desitjable projecte de futur turístic de Sitges. Pactada entre govern i oposició, sense dogmatismes ni apriorismes. En aquests moments de crisi caldria aprofitar l'oportunitat per repensar-lo, reformular-lo i adequar-lo per tal que creixi en estàndards de qualitat en sereis, oferta i equilibri social, paisatgístic, urbanístic i mediambiental. És, a parer meu, l'única sortida.